स्वमत्वमस्यनेत्याह ॥ नाहंस्वममिति ॥ प्राप्तश्वाभ्यद्यइति॥तथा मनःसंतोषोदयात्प्राप्तप्रायद्त्यर्थस्तरमान्यसः ॥ ३१ ॥ पुनरुत्प्रेक्षते ॥ किन्न्वित ॥ चित्तमोहोनिरंतररा मध्यानजनितस्तत्त्रेषितदूतदर्शनसंभाषणादिविषयोभमः ॥ वातगतिः भूतावेशादिजनितोभमः॥ उन्मादोविरहिणां पित्तोद्रेकरूपावस्थाविशेषजोभमः॥ मृगतृष्णिका तद्वत्यत्यक्षोभमः ॥ २२॥ बाधराहित्याद्भमचतृष्टयमपि निरस्यति ॥ अथवेति ॥ मोहोप्युन्मादस्य लक्षणिमव लक्षणं यस्य सः ॥ एवंचोन्मादनिराकरणात्सोपिनिरस्तः॥ अर्थतोभूतावेशोपिनिरस्तः॥यतोहमात्मानिममं समीपस्थं वनौकसंच संबुध्ये सम्यक् जानामि निर्वाधंजानामीत्यर्थः उक्तानां सर्वेपामविवेकलक्षणत्वान्ममविवेकसत्वात्ते नाहंस्वप्तमिमंमन्येस्वप्नेदृह्वाहिवानरं ॥ नशक्योभ्युद्यःप्रामुप्रामश्राभ्युद्योमम ॥ २१ ॥ किन्नुस्याचित्तमोहोयंभवेद्दातगतिस्वि यं॥ उन्मादजोविकारोवास्यादयंग्रगतिष्णका॥ २२॥ अथवानायमुन्मादोमोहोप्युन्मादलक्षणः॥संबुध्येचाहमात्मानिममंचापि

बनोकसं॥ २३॥ इत्येवंबहुधासीतासंप्रधायंबलाबलं॥ रक्षसांकामरूपत्वान्मेनेतंराक्षसाधिपं॥ २४॥ एतांबुद्धितदाकृत्वासीतासा तनुमध्यमा॥नप्रतिव्याजहाराथवानरंजनकात्मजा॥२५॥सीतायानिश्चितंबुध्वाहनूमान्मारुतात्मजः॥ श्रोत्रानुकूलेवंचनेस्तदा नांसंप्रहर्षयन्॥ २६॥ आदित्यइवनेजस्वीलोककांनःशशीयथा॥ राजासर्वस्यलोकस्यदेवीवेश्रवणोयथा॥२७॥ विक्रमेणोपपन्न श्रयथाविष्णुर्महायशाः॥ सत्यवादीमधुरवाग्देवोवाचस्पतिर्यथा॥ २८॥ रूपवान्सुभगःश्रीमान्कंदर्पइवमूर्तिमान् ॥ स्थानकोधेत्र

हर्ताचश्रेष्ठोलोकेमहारथः॥ २९॥ ऽसंमाविताः॥ मृगतृष्णाभ्रमोऽपि दूरत्वदोषाज्ञायते वानरश्वसमीपएवेति सपक्षोप्ययुक्तइतिभावः॥२३॥ बलाबलं बलं र क्षसां कामरूपबलं ॥ अवलं रामदूतस्य वानरस्यात्रागमनसामर्थ्याभावः ॥ २४ ॥ २५ ॥ निश्चितं रावणत्वनिश्वयं श्रोत्रानुकूलैर्वचनैः रामगुणकथनरूपैः ॥ विश्वासार्थे गुणानामस्यकथयेति सीतोक्तेरितिभावः ॥ संप्रहर्षयन्वक्ष्यमाणं वचः कथयामासेतिशेषः ॥२६॥ राजा धनधान्यादिपदानेन सर्वलोकस्यरंजकः ॥ २० ॥ २८॥ स्थान

कोधे उचितकोधविषये कोधोचित्ये प्रहर्तेतियावत् ॥ २९॥